

suur warrandus tusseb, ütles naene mitto ford.
Kuhho pannen tedda, kui ma rikkas ja suur ollen?
Eks häbbi tappa mind temma pärast ärta? Teine
moor, sedda iska kuuldes, ütles siis üksord: ehk
wottad minno pärast ka häbbeneda! — Miks ma
sinnust häbbenen, kostis teine, egga meie olle kost,
kolaulatud. — Woi kas meie sõbrus siis peaks lop-
ma? küttis teine jälle. Pilla! kostis meie moor,
kui ma rikkas ollen, siis muidogi meie ennam fotko
ei sunni — agga iska so járrele tahhan kuulda? Efs
sa woi ka mind ennesega sureks idsta? ütles
teine siis — agga se fanna peale wanna moor loi-
naeratama, ja sedda tundis teine ni furjaste, et
ta selle vihhaga keigile sedda rahha:ango luggu ja
wanna mori ühfust räkis. Läks ka wanna moor
iska ühfemats, sedda liggemale ta Jani õhto pole
sai. Sest kõrkus olli noreit jo temma ninna selga
aiand.

Agga viimaks tulli se kallis õhto. Wanna moor
kõrmetas ennast veel diete — taples wanna meh;
hega, ja viiskas feit sandimad rided aho — par-
temad piddi ta muma, et needki alwad nüüd tem-
male ollid; sest: waestele ma reggin ful jo head,
arwas ta. Ning siis läks ta wastro bõd rahha an-
go kallale. Raewas seal ello polest nenda, et ta
mitte ei näinud et feit fulla rahwas temma ümber
jo seis — faewas senni kui üks wanna, fanega

ümber katte tulsi. Sedda ta sangutab sure wae-
waga välja. Sest, kui fegi tahtis aidata, lüktas
ta temma abbi ärra, fartes, et siis temmaga pidi
di jaggama. Ja kui ümber väljas olli, püdis ta
sedda ärrafanda. Agga se olli wågga raske. Se-
pärast tahtsid keik nahhå mis seal sees peaks olle-
ma — wåggise peale tungides — ja teine iska
wastro kissendades: se on minno! se on minno! —
Sinnole se ka jádb! hüdib Jürri se sure kiwvi
pealt, agga näita meile kui rikkas sa olled, sest mui-
do ommeti boldatse, sind middagi ollewa leidnud.
— Teggid siis sedda lohti ja leidsid sedda äretasja
munna: kiwvidega täis, ja kiwvade al ühte puust
labba wudrali, ja selle sees üks suur pabber, mis
peale, trükitud wifil, firjotud seisis: kes teisel e-
auko faewab, langeb isse sisse.

Agga ei ükski teadnud, mis need sannad piddid
tähhendama. Sepärast ütles Jürri: ei need san-
nad moista ükski teine fni wanna moor isse — ful
teine ford selleran temmale feit ärra. Ehk nüüd
maasab mees, sest nüüd fannab mees wilji sisse.

Nenda touseb Wagga üllefohtlikko läbbi, ja
üllefohtune langeb isseenne läbbi.

Ehk monni arivab: fuida se wanna moor ni runi-
mal wois olla, sedda feit üskuda? — Agga minna
künni wastro: fuida ommeti need, kes patto tehhes,